

Thesis title: Quechua language education and policies: A Comparative analysis of countries

Name: Prathamesh Deshpande

Abstract

The Quechua language, spoken in the Andes region, is the most widely spoken indigenous language. Across Argentina, Bolivia, Colombia, Ecuador and Peru, the varieties of the language are spoken in varying amounts. However, across space and time, it has faced endangerment due to external and internal factors. As a result, it has been imperative to take measures to revive and revitalise the language. Language planning is the key in laying out a plan for the future, in terms of how Quechua would plan to make a comeback. The objective was to study the governmental policies and the work of educational institutions, which have all been necessary to implement the plans for language revitalisation. It was found that the nature of the implementation varied from country to country, owing to their national backgrounds, the history of social classes in the given countries, as well as how the respective policies have worked. Additionally, within the countries, case studies were examined, as they were either successful cases of revitalisation, or provided insights as to what could be done better in the future. An interview with a native speaker was also conducted. The advent of globalisation, and also digitalisation had a key role in reviving Quechua. However, coordinated efforts from the governments, non-governmental actors and the people are necessary for sustaining the progress achieved.

Abstrakt

Kečuánština, kterou se mluví v Andách, je nejrozšířenějším domorodým jazykem. V Argentině, Bolívii, Kolumbii, Ekvádoru a Peru se mluví různými varietami tohoto jazyka. Napříč prostorem i časem však čelí ohrožení v důsledku vnějších i vnitřních faktorů. V důsledku toho bylo nezbytné přijmout opatření k oživení a revitalizaci jazyka. Jazykové plánování je klíčem ke stanovení plánu do budoucna, pokud jde o to, jak by se kečuánština měla plánovat, aby se vrátila zpět. Cílem bylo prostudovat vládní politiku a práci vzdělávacích institucí, které byly nezbytné pro realizaci plánů na oživení jazyka. Bylo zjištěno, že povaha realizace se v jednotlivých zemích liší, a to díky jejich národnímu zázemí, historii společenských vrstev v daných zemích a také tomu, jak příslušné politiky fungovaly. Kromě toho byly v rámci jednotlivých zemí zkoumány případové studie, protože se jednalo buď o úspěšné případy revitalizace, nebo o poznatky, co by se dalo v budoucnu dělat lépe. Byl také proveden rozhovor s rodilým mluvčím. Klíčovou roli v oživení kečuánštiny sehrál nástup globalizace a také digitalizace. Pro udržení dosaženého pokroku je však nutné koordinované úsilí vlád, nevládních subjektů a obyvatel.

Translated with DeepL.com (free version)